

**[Rager.]**

dette Spørgsmaal om Arbejdsløsheden og Beskæftigelsen stedse mere og mere brændende i det moderne Samfund.

Den højtærede Statsminister var inde paa Spørgsmaalet om at hjælpe ved en Nedsættelse af Arbejdstiden, og det er vel ogsaa et Spørgsmaal, der maa komme frem, men hvor langt man kan gaa i den Retning, og hvilke andre Vanskeligheder der vil vise sig — ja, det vil man jo først se, naar man for Alvor tager Problemet op til Undersøgelse. Men vi maa altsaa konstatere, at i det moderne Samfund i Øjeblikket er det en Nødvendighed at beskæftige sig med den uhyggelige Ting, der hedder Arbejdsløshed.

Vi beskæftigede os i Fjor med dette Forslag, og jeg skal i første Række henvise til de Bemærkninger, jeg gjorde i min Ord-førelse i Tinget den Gang. Jeg skal ikke komme ind paa Gentagelser af noget af det, jeg sagde ved den Lejlighed, men jeg vil gerne have Lov til at vende mig dels imod et Par Bemærkninger, der siden den Tid er faldet her i dette høje Ting ved Behandlinger af de herhenhørende Spørgsmaal, dels mod Bemærkninger, der er kommet frem dels i Dagspressen og dels i anden Presse.

Den første Ting, jeg gerne vil vende mig imod, er nogle Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen fremsatte her i Foraaret, da vi netop forhandlede om disse Spørgsmaal. Det ærede Medlem udtalte, at det var en Meningsløshed at forhøje det Tilskud, som blev givet til Arbejdsløshedskasser, hvis Medlemmer havde en Aarsindtægt paa 4 000 Kr. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg allerede den Gang oplyste det ærede Medlem om, at det er jo at gribe ind fuldstændig i Periferien af hele Spørgsmaalet, for det Stats- og Kommunitilskud, der i Aaret 1928—29 blev givet til saadanne Kasser, andrager i alt 15 757 Kr., altsaa et i Forhold til hele Sagen ganske betydningsløst Beløb, og det vilde efter Regeringsforslaget stige til 42 300 Kr. og noget.

Dette er for saa vidt ganske lidt, men det har maaske alligevel i denne Forbindelse sin Interesse, i hvert Fald har jeg fundet, at det havde sin Interesse nærmere at undersøge, hvilke Arbejdsløshedskasser det egentlig er, som har Medlemmer, hvis Aarsindtægter er over disse 4 000 Kr. Jeg har saa fundet, at det er tre Arbejdsløshedskasser, af hvis Medlemmer ingen kan siges i Virkeligheden at høre til de almindelige Arbejdere, paa hvilke dette Forslag i det hele tager Sigte.

De Arbejdsløshedskasser, hvor Gen-

nemsnitsindtægten ligger over 4 000 Kr. om Aaret, er Danske Arbejdslederens Arbejdsløshedskasse, Farmaceuternes Arbejdsløshedskasse og Danske Teknikerens Arbejdsløshedskasse. Det er kun disse tre Arbejdsløshedskasser, og hvis en Forhandling her i Udvalget skulde føre til, at man fra en vis Side skulde mene, at en Forhøjelse af Tilskuddet til disse Kasser med den Indtægtsgrænse, de har, og med deres hele Struktur ikke var absolut nødvendig, og hvis der ikke fra disse Kasser skulde kunne paaberåbes Rettfærdighedsgrunde for modsat Synspunkt, saa skal jeg for mit Vedkommende være villig til at optage en Forhandling med de Medlemmer, der maatte ønske en Ændring paa dette Punkt, og jeg kan ikke tro, der er mange, der vil have noget derimod.

Men saa finder vi — og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nævnte det ogsaa — undertiden Udtalelser i Pressen, som er fremsat paa en saadan Maade, at de tydeligt viser, at de, der har fremsat dem, overhovedet ikke har Kendskab til hele det Problem, om hvilket de udtaler sig. Maa jeg blot tage en Udtalelse fra en Fodnote til en Artikel i det Blad, der hedder „Skatteborgeren“. Der staar dér:

„Det er ganske meningsløst og ufor-svarligt, at f. Eks. Bygningshaandværkere, der tjener en 4 000—5 000 Kr. om Aaret, oppebærer offentlig Arbejdsløshedsunderstøttelse i nogle ledige Vinteruger.“

Det har interesseret mig lidt nærmere at forsøge at analysere dette. Nu staar der her Bygningshaandværkere, men jeg har holdt mig til en enkelt Gren, jeg har holdt mig til Murerfaget. Hvis man saa dér spørger: Hvad er den gennemsnitlige Indtægt for Murerfaget, saa viser det sig, at den er ikke 4 000 Kr., men 2 480 Kr. Men dette er selvfølgelig Landet over, og jeg er mig bevidst, at Statistik kan lettere misbruges end bruges rigtigt, og derfor har jeg ogsaa fortsat Undersøgelserne, idet jeg har undersøgt, hvorledes Forholdene ligger, hvis vi gaar alene til København. Thi fordi der ude i Landet er mindre Indtægter, kunde der jo i København være væsentlig større Indtægter, og saa vilde man naturligvis svare, at Meningsløsheden altsaa rammer dem i København med de større Indtægter, der faar denne Understøttelse.

I København er Gennemsnitsindtægten i Murerfaget efter den statistiske Aarvog 3 300 Kr., men Indtægten varierer selvfølgelig. Der er 55, der har under 800 Kr., 253 har 800—1 999 Kr., 304 2 000—2 999 Kr., 477 3 000—3 999, 367 4 000—4 999 og